

عنوان مقاله:

نگرش برخصوصی سازی راه آهن ملی ژاپن (مروری بر تغییرات اجرایی)

محل انتشار:

نهمین همایش حمل و نقل ریلی (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

محمد رضا فرشیدنژاد - کارشناس ارشد مهندسی عمران - وزارت راه و ترابری

پرویز محسن پور - کارشناس ارشد مهندسی عمران

رضا شهنی دزفولیان - کارشناس ارشد مهندسی عمران - وزارت راه و ترابری

خلاصه مقاله:

در سال ۱۹۸۷ میلادی، راه آهن ملی ژاپن (JNR) خصوصی شد و به شش شرکت راه‌سافربری JR و یک شرکت سراسری باربری JR ریلی تفک یک شد. هدف اصلی این مقاله بررسی چگونگی خصوصی شدن JNR و عملکرد JR تا پس از ۱۰ سال از خصوصی سازی است. ویژگی‌های متمایزکننده خصوصی سازی JNR عبارتند از: ۱) تفکیک افق‌ی (یا زیرشاخه‌های منطقه‌ای)؛ ۲) جدایی مسافر از بار؛ ۳) ادغام عمودی (یا ادغام عملکرد با زیرساخت)؛ ۴) پارانرژی کل-ی برای JR های با تراکم پایین؛ ۵) تاسیس یک موسسه واسطه؛ و ۶) امکان انجام کارهای غیر-ریلی. در بس‌یاری از زمینه‌ها مثل وضع بیت مال‌ی، کیفیت کل‌ی خدمات، کارآیی کارکنان و هزینه‌های عملکردی JR تا به‌ین‌س‌از‌ی تا بی‌داشتند. نرخ تصادفات پس از خصوصی سازی افزایش نیافت، اگرچه کرایه‌ها پس از خصوص‌ی‌سازی تقریباً سه‌سال‌یانه افزایش یافتند. هرچند، چالش‌های زیادی مانند تسویه‌ی‌وام‌ی بلندمدت JNR، فروش سهام‌ب‌اق‌ی مانده‌ی JR، مشکلات مالی در سه‌حوزه که درآمد سرما‌یه‌ی‌JR تا کاهش یافت و ع‌دم‌رقابت در زمین‌ی‌ترابری‌ب‌را‌ی‌ی‌JR هم‌چنان باقی مانده‌اند. هرچند عموماً، فرآیند خصوصی سازی منجر به افزایش کارآیی و بازدهی می‌شود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/29978>

